

АНТИНЕВРОНАЛНИ АНТИТЕЛА ПРИ ИМУНО-МЕДИИРАНИ ЗАБОЛЯВАНИЯ НА ЦНС

Мариана Мурджева^{1,2,3}, Милен Христов^{1,2,3}

¹*Катедра по Микробиология и имунология, Фармацевтичен факултет, Медицински университет, Пловдив*

²*Научно-изследователски институт, Медицински университет, Пловдив*

³*Лаборатория по имунология, УМБАЛ „Св. Георги“, Пловдив*

Цел: Да се обобщи значението на антиневроналните антитела (АНевА) в диагностиката и прогнозата на пациенти с автоимунни енцефалити (АЕ) и множествена склероза (MS).

Материали и методи: Проучени са литературни данни за класификацията и честотата на АНевА като диагностичен и прогностичен маркер и методите за тяхното доказване.

Резултати: Обобщаването на литературните източници върху АНевА разкрива две основни групи антитела: 1) насочени срещу вътреклетъчни антигени (anti-Hu, anti-Yo, anti-Ri, anti-Tr, anti-amphiphysin, anti-CRMP5, anti-recoverin, anti-GAD65 и anti-Ma2) и 2) асоциирани с антигени по клетъчната повърхност (anti-NMDAR, anti-AMPA, anti-LGI1, anti-CASPR2, anti-DPPX, anti-VGKC, anti-VGCC, anti-mGluR5 и anti-GABA_BR). Първите са свързани с най-често с класически паранеопластични разстройства с неблагоприятна прогноза поради необратимата загуба на неврони, тежката клинична картина на асоциираните неоплазми и затрудненията в имунния контрол. Втората група антитела причиняват обратими ефекти върху синаптичната функция при невроните с относително малка невронална смърт. Най-честата индикация за изследването на АНевА са АЕ и MS. Методите за доказването им са имунохистохимични, имунофлуоресцентни, ELISA и имуноблот. Освен в серум е важно откриването им и в ликвор. Скорошни проучвания показват, че антителата към не-миелинови антигени имат по-голямо значение в патогенезата на MS от антимиелиновите. Представени са и собствени резултати от изследване на 4 педиатрични пациенти с АЕ и 19 с MS за серумни антиневронални антитела чрез имуноблот и индиректна имунофлуоресценция.

Заключение: Антиневроналните антитела могат да бъдат полезни биомаркери за някои автоимунни заболявания на ЦНС, корелирайки с тяхната клинична картина, изход и прогноза.

Благодарност: Изследването е финансирано от МУ-Пловдив по вътреуниверситетски проект № ДПДП – 5/2019 г.